

יבית אומר

עלון שבועי לכבודו של רבנו הגדול
מרן רבי **עובדיה יוסף זצוק"ל**

פרשת אמור
אייר תשע"ט
גיליון מס' 268

דבר העורך הרב יצחק בר זכאי

אמור אל הכהנים ואמר לנפש לא יטמא בעמיו (כ"א, א')
אמר ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים (רש"י)
ובגמ' (יבמות קי"ד) בשלושה מקומות הזהירה התורה את הגדולים על הקטנים, **בדם, בשקצים, ובטומאה**. והדברים מתמיהים, וכי בכל דיני התורה אין צורך להזהיר את הקטנים, מהו א"כ הדגש דוקא באלו השלשה דברים?
אלא לימדונו חז"ל שגם בדברים הנראים לנו שכאילו הקטנים לא מבינים בכך ולא שייכים בזה, ואולי לא הגיע עדיין הזמן לחכם, **הסתכלות זו בטעות יסודה**.

ומבואר בספר חינוך (מצוה רסג) הטעם שנצטוו הכהנים על טומאת מת, משום שהם נבחרו לשרת את העם וראוי למשרת את העם להתרחק מן הטומאה, היה א"כ מקום לטעות לפי"ז שקטן לא שייך עדיין לדיני טומאה וקדושה, וכן אכילת שקצים המטמטמת ליבו של אדם, שאין זה דבר הנראה לעין לאותה השעה כי אם לאחר זמן, ואין זה שייך לקטנים.

כאן באה התורה ללמדנו שהקטן **קולט, מבין, שומע ויודע** כל הנעשה סביבו, ומשפיע עליו במוקדם או במאוחר, ולפיכך הזהירה התורה הגדולים על הקטנים - חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו

מרן זיע"א - כל ימיו מסר נפשו על חינוך בנינו הקטנים, אשר הם דור ההמשך, וזעק מקירות ליבו לחינוך הבנים במקומות של תורה, מידי שנה היה יוצא להשפיע על רישום התלמידים בכל רחבי הארץ.

ואכן זכה מרן שרוב בני עדות המזרח הם בניו שאבות אבותיהם שלחו את בניהם למקומות של תורה בהדרכתו ובהשפעתו.

שבת שלום!

שעון קיץ:
שקיעת החמה - 19:31
נץ החמה - 5:46
סוף זמן תפילה: הגר"א - 10:17
צאת השבת - 20:02
זמן ר"ת במוצ"ש - 20:55
ברכת הלבנה החל ממוצאי שבת (הזמנים הם לפי אופק ירושלים)

פנינים מתורתו על פרשת השבוע

אמר אל הכהנים... לנפש לא יטמא בעמיו (כ"א, א')
כתב מרן זיע"א: יש לעורר תשומת ליבם של הכהנים בזמנינו ולהודיעם שגם קברי צדיקים מטמאים, ואסור להם להכנס אליהם, ואומנם יש פוסקים שכתבו להתיר לכהנים להיכנס לקברי צדיקים, ונסמכו בזה על דברי המדרש (משלי פרשה ט') שכאשר נהרג ר' עקיבא ע"י המלכות, טיפל בקבורתו אליהו הנביא זכור לטוב, והיה נושא על כתפיו יחד עם ר' יהושע, שאל ר"י את אליהו הנביא: והלא כהן מר, ואסור להטמא למתים, ענה לו אליהו: חייך ר' יהושע שאין **טומאה** בתלמידי חכמים, ועל סמך זה חשבו אותם פוסקים למצוא היתר לכהנים לבקר בקברי צדיקים, אך כבר כתבו התוס' (ב"מ קיד) שאליהו הנביא נטמא לר' עקיבא, לפי שהיה **מת מצוה** שאין לו קוברים, כי הרוגי מלכות לא היו ניתנים לקבורה, ולכן היה מותר לו להטמא לו ולטפל בקבורתו, ורק נתכוון לדחות את ר' יהושע בדברים, ועל כן **אסור לכהנים** לבקר במערת המכפלה ובקבר רחל ומצוה להוכיח את הכהנים לבל יכניסו את עצמם לספק איסור טומאה דאורייתא ויחללו את קדושתם.

וספרתם לכם ממחרת השבת... שבע שבתות תמימת תהיינה (כג, טו)
רגיל היה מרן זיע"א: להביא את דברי המדרש שכאשר יצאו בני ישראל ממצרים, אמר להם משה רבינו, דעו לכם שאתם יוצאים ממצרים בכדי לקבל עליכם את התורה, שהרי כך אמר הקב"ה (שמות ג, יב) "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה" והנה תיבת **תעבדון** נכתבה עם נ' יתירה (שהיה לו לכתוב תעבדו) והוא רמז שבעבור נ' (50) ימים מיציאת מצרים יקבלו עליהם את התורה בהר סיני, והיו בני"י מתאווים ומצפים אימותי יגיע יום זה ומפני כך **היו סופרים** ומונים יום אחר יום, ואומרים זה לזה: הנה עבר יום אחד הנה כבר עברו יומיים, ואנו מתקרבים למתן תורה, והקב"ה ברחמיו זכר זאת לאבותינו לדורות, שנאמר: כה אמר ה' **זכרתי** לך חסד נעורך אהבת כלולתיך לכתך אחרי **במדבר** (זכרתי שחכיכתם במדבר ליום מתן תורה).

וזכר למעשיהם של אבותינו ציוה הקב"ה שגם אנחנו **נספור** את הימים מחג הפסח (שיצאו ממצרים) עד חג השבועות (יום מתן תורתנו) ולכן נאמר וספרתם לכם ממחרת השבת.

עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום (כ"ג, ט"ז)
כתב מרן: מובא במדרש: הראה הקב"ה למשה מ"ט (49) פנים לטמא, ומ"ט פנים לטהר, אמר לו משה: היאך הלכה למעשה?
אמר לו הקב"ה: **ההלכה מסורה לחכמי הדור** אם רובם מסכימים לטמא - טמא, ואם מסכימים לטהר - טהור.
ונראה לפרש: ש"מ"ט פנים הם כנגד מ"ט (49) ימים של ספירת העומר. ויום חג שבועות שהוא יום נתינת התורה לישראל - מסמל את הכרעת ההלכה שבידם.

והכוונה היא לפי מה שאמרו חז"ל (ב"מ נ"ט): **לא בשמים היא**, שלאחר נתינת התורה לישראל הרי שהסמכות הבלעדית בפסיקת ההלכה מסורה בידי חכמי ישראל בלבד, וכמו שאמר הקב"ה למשה: **שההלכה מסורה לחכמי הדור**.

(מאור ישראל, דרושים עמי קע"ד)

מסעו של מרן

כתבי עט ממסעו של מרן זיע"א ברחבי העולם מתוך יומנו האישי

ביום שני כ"ד באייר תשל"ו יצאנו לאיראן... נלוו אלי הרבנית ור' משה מזרחי ואברהם נביא.
בשדה התעופה בטהראן התקבלנו ע"י ועד הקהילה... קיבלו אותנו גם ציר ישראל באיראן...
אני נשאתי דברי הודיה לכבודם ומשם יצאנו למלון, באותו ערב, נערכה קבלת פנים עם ועד הקהילה ונשאתי נאום לכבוד התורה במקום, ואמרתי שכל מטרת בואי לאיראן היא לחזק את היהדות ולבסס ביתר שאת שם את החינוך היהודי המקורי...
למחרת בבוקר **ביום שלישי כ"ה באייר** ישבתי עם חברי ועד הקהילה, ודנו בענין תקנות הירושה...
אמרתי לקהל שהתורה לא תשתנה בשום זמן, ומעיקרי תורת הקודש אין לשנות שום חוק מהתורה ולהתאימו לרוח הזמן...
למרות שוועד קהילת אירן, שהם רחוקים מן התורה והיהדות ועשירים מופלגים המה יחד עם הוועדה לשיווי זכויות האשה, העתירו עלי דברים להאיציני לאשר להם את התקנות, ולא נענתי להם ולא הטיתי להם אוזן קשבת, והשבתי להם כי את השם אנוכי ירא ולא אעשה שקר בנפשי בשביל כבוד מדומה שמבטיחים לי...

ביום רביעי כ"ו באייר יצאנו במטוס לשיראז... ביקרנו שם בבית הספר של "אוצר התורה" ובחנתי את התלמידים שהשיבו לנכון, ביקרנו גם בחדרי האוכל של התלמידים בשעת ארוחת צהרים וראינו שהכל תקין ונכון עם ברכת המזון וכו'.
בערב בשעה 8:00 היתה קבלת פנים חגיגית בביהכ"ס **שיראז** ע"י התקהלות עצומה של אלפים מאחינו ב"י שהגיעו בהמוניהם ובאו לשמוע את דברי... את הדברים תרגם הרב נתנאל.

ביום חמישי כ"ז אייר בשש בבוקר התפללנו בביהכ"ס שיראז ונקהלו בו מאות יהודים לשמוע את הדרשה שאחרי תפלת שחרית שארכה כשעה, ומשם יצאנו במטוס לאיספהן.
באיספהן, ביקרנו בביהכ"ס בגטו היהודי שם, משם יצאנו לסייר ברחבי העיר אשר יש בה מסגדים בני כמה מאות שנים, במסגד אחד יש אבן אחת שמצליחה להעביר את הקול למרחקים, אחד המלווים שלנו קרא שם פסוק שמע ישראל, ושמענו את קולו מהדהד ממרחק של יותר מחמישים מטר בקול גדול! ולא יסף.

ביום ששי כ"ח אייר יצאנו לאולם המסעדה של ביהכ"ס המשהדים לארוחת צהרים, אני דרשתי מהם שהמסעדה תעמוד לכל מי שירצה ארוחה כשירה, משום שבכל טהראן לא היתה שום מסעדה כשירה, והבטיחוני לעשות כן, בשעה עשר יצאתי לביקור בבית החולים של הקהילה והצטערתי לראות שהמבשלת שם לא ידעה כלל בעניני כשרות ומלחה והטריפה את הבשר...
הערתתי לשנות את פני הדברים העגומים.

ביום ראשון א' סיון נועדתי עם ראשי ועד הקהילה ודרשתי מהם שיביאו תלמידי חכמים ליסוד בית מדרש להוראה.

ביום שני בבוקר ביקרתי בבית הספר אורטי' ואת הפנימיה שלו וגם שם נצטערתי שלא יודעים כשרות מהי, בקשתי מהמנהלת שם ג' פרוין מוחתמד לתקן את הדברים, ואכן הבטיחה לי לתקן.
בשעה 12 עלינו למטוס חזרה לא"י, ליוו אותנו ציר ישראל והקונסיל שבנו בשלום ארצה, הודו לה' כי טוב כל"ח.

מעשה רב

סיפר הראשון לציון רבי יצחק יוסף שליט"א - בנו של מרן
לפני בערך 35 שנה התלויתי למרן האבא מדאלס לנוי יורק כל המטוס כולו גויים, ואנחנו היינו היהודים היחידים במטוס.
פתאום אני שומע צעקות ברמקול ובמטוס, המטוס התנועע לכאן ולכאן כולם מבוהלים ומפחדים, ומבקשים לסגור את החגורות, כולם צועקים וצועקים אני פניתי לאבא ואמרתי לו, אבא, קרה משהו במטוס, תראה איך כולם מבוהלים,
ואבא משיב לי – תפסיק, תפסיק, פחדן.

בסוף המטוס ישבה בחורה יהודיה ושמעה שאני מדבר עם האבא וניכנסתי ללחץ, היא נעמדה וצעקה מרחוק – כבוד הרב **המטוס עומד להתרסק תתפלל עלינו**, ואז פניתי לאבא ואמרתי לו, אבא, תראה אני לא סתם פחדן, המטוס עומד להתרסק, מרן הסתכל מהחלון ורואה, הנה ההרים תחתינו, כמעט עשר מטר מתחתינו עומדים להתרסק.

מה שקרה אז, היה חור בדלק, כל הדלק נשפך, והטייס מבקש לנחות והוא לא מוצא מקום כי הכל היה הרים, ולכן התחיל לצעוק במטוס.
רבותי, אתם לא יכולים לתאר איזה היסטריה היתה במטוס, אנשים התחילו להתחבק אחד עם השני, מתנשקים ונפרדים, אחד מהשני.

אני בעצמי אחז אותי חיל וחלחלה, מעמד כזה נורא ואיום.
ואתם יודעים מה **עשה מרן באותה שעה**? היה לו גמרא קטנה ביד, והוא פונה אלי ואומר לי, חסר לי 14 דף בדף היומי, אל תפריע לי עכשיו, תן לי לגמור, הוא קירב את הגמ' לעיניים והמשיך ללמוד, רבותי! איך אפשר להתרכז בשעה כזו? זה פלא, וכל הגויים במטוס כולם מסתכלים, הנה יש כאן רב יהודי שמתנענע, בטח מתפלל, כולם מקוים שהרב יציל אותם.

בסופו של דבר הטייס מצא שדה תעופה צבאי, כל המסלול כולו היה מלא קצף, ומלא אמבולנסים למטה, כי עומדים להתרסק, אבל היה נס ונחתנו לשלום.

כשנחתנו יצא הקברניט שהיה גוי, אבל הוא הצדיע למרן, ואומר לכולם באנגלית שאף אחד לא יצא מהמטוס, אלא קודם כל לתת לראפי לרדת, ואז כולם הצדיעו למרן והתפעלו מאוד, מכאן רואים מה שקיעות בתורה של מרן זיע"א, כולו רק תורה ורק תורה.

עוד סיפר הרב שליט"א -

באחד הימים שאל אותי מו"ר אבי זצוק"ל, האם אני יודע באיזה סימן בשו"ע נמצאים הלכות סימני טהרה של דגים, ואני השבתי לו כי זה מופיע בחלק יורה דעה **סימן פ"ג**, ואז אמר לי מרן האבא זצוק"ל בבדיחותא, כי יש רמז לזה כי פ"ג הוא ראשי תיבות **גפילטע פיש** (קציצת דג באידיש).

קוראים יקרים!

עלון זה מופץ ב 10,000 עותקים ברחבי הארץ
ובארה"ב, ארגנטינה, מקסיקו, ספרד מיאמי, אירן, צרפת, אנגליה אלפי משפחות משוועות לקבלת העלון באפשרותן להוסיף לעי"נ, לרפואה, 1,000 עלונים - 180 ₪
2,000 עלונים - 320 ₪
052-7123439

לבקשת רבים

ניתן להשיג את העלון בכל שבוע בימי חמישי ושישי
על ציונו של מרן זיע"א
ובחנות גל סז
מלכי ישראל 11 י-ם
ניתן לקחת כמות לחלוקה

הלכות טוחן

* **מותר לכתחילה** לרסק בננה, או ירקות מבושלים בשיני המזלג לצורך מאכל התינוק כדי להאכילו לאלתר, וכן מותר לרסק ולמרוח בננה או אבוקדו וכיוצא בזה על פרוסת לחם על מנת לאכול לאלתר.

[ונהנה כתב הרמב"ם (פ"ז מהל' שבת) המחתיך את הירק מעט **כדי לבשלו** הרי זה חייב, שזהו תולדת טחינה, שהטוחן לוקח גוף אחד ומחלקו לגופים הרבה, וכן כתב הרמב"ם (פכ"א,) המחתיך את הירק דק דק **כדי לבשלו** הרי זה תולדת טוחן, ומרן הכסף משנה שם כתב שהרמ"ק השיג על זה, שהיה לו להרמב"ם לפרש אינו חייב אלא בירק **שאינו נאכל** כמות שהוא, אבל הנאכל חי כגון שום או בצל מותר לחותכו, כמו הפת, וצ"ע, ע"כ.

ובאמת שהרמב"ם דייק לומר **כדי לבשלו** דמוכח דמירי בירק **שאינו נאכל חי**

וגם המנחת חינוך (מצוה ל"ט) כתב, שזוהי באמת כוונת הרמב"ם שכתב כדי לבשלו דמוכח דמירי בירק שאינו נאכל חי, עיי"ש]

* **מותר למרוח בשבת** אבוקדו או בננה או חמאה על פרוסת לחם, שאין דין ממרח באוכלין

[ונהנה כתב הרמ"א בדרכי משה (סי' שכ"א סק"ג) בשם המרדכי – שמותר להחליק אוכל כגון מאכל שעושים מתפוחים, דלא חשיב ממרח, הואיל ויכול לאוכלו בלאו הכי, וכן פסק הרמ"א בהגה (סי' שכ"א) להתיר, ומשום שאפשר לאכול אותם בלאו הכי, וכתב שם המשנה ברורה (סי' פ"ב) הלכך בודאי שמותר למרוח על הלחם תפוחים מבושלים, וה"ה לשומן וחמאה, וכן פסק באור לציון ח"ב (עמ' שט"ז) שמותר לרסק בננה או אבוקדו או תפוחי אדמה מבושלים ע"י מזלג, אף בלי שום שינוי, וכן מותר למרוח אבוקדו על פרוסת לחם, עיי"ש.

ודלא כמו שכתב בשמירת שבת כהלכתה (פרק ו' סעיף ז') שאין למרוח בננה או אבוקדו על פרוסת לחם, משום איסור טחינה וכ"כ בפסקי תשובות (סי' שכ"א סעיף ט"ו), דליתא, שלא שייך טחינה בכחאי גוונא, ועל כל פנים אם עושה כן כדי לאכול לאלתר פשיטא דשרי, וכן עיקר]

* **המחתיך ירק** דק דק להניח לסעודה אחרת **חייב משום טוחן**, אבל אם אוכל לאלתר מותר, ומותר לעשות סלט ולחתיך הירקות דק דק, על דעת לאכול לאלתר.

[ומה שאסר האור לציון ח"ב (פרק ל"ג אות ב') לחתוך עגבניות לסלאט ע"ג קרש חיתוך שחותך דק דק אינו כלום, כי כל שעושה כדי לאכול לאלתר משרא שרי, וכמש"כ מרן הב"י בשם הרשב"א ואין מי שחולק עליו, וכל שכן לדעת פוסקים רבים שאין באוכלין דין טחינה, והוי ליה ספק ספיקא ומש"כ מרן הבית יוסף שטוב לחתוך הסלאט חתיכות גדולות קצת, אינו אלא **לרווחא דמילתא** וכמו שכתב המאמר מרדכי (סי' שכ"א) ושהמנהג פשוט לחתוך הסלאט דק דק בסעודת שבת על דעת לאוכלם לאלתר וסמכו בזה על הרשב"א שאין מי שחולק עליו.

* **כתב המשנה ברורה** (סי' שכ"א ס"ק מ"ה) שלפי מש"כ השו"ע שאסור לחתוך דק דק אלא כדי לאכול **לאלתר**, לפיכך אם חתך שעה או יותר קודם הסעודה **הירקות אסורים באכילה, ותמוה** שהרי המשנה ברורה (סי' ש"ח סק"ב) כתב שהואיל והאיסור בדיעבד על מעשה שבת אינו אלא מדרבנן בכל ספק פלוגתא אם נחשב בישול או לא אין לאסור בדיעבד, דספק דרבנן לקולא, וא"כ בנידון דדין שחתך דק דק, מאחר שיש פוסקים שכתבו דבאוכלין ליכא איסור טוחן, יש לנו להתיר המאכל בדיעבד.

* **מותר לחתוך** בשר מבושל דק דק בסכין ואפילו שלא לאכול לאלתר מפני שאין טחינה באוכלין **שאינם גדולי קרקע**.

(חזון עובדיה שבת חלק ד')

* **חדש! מעתה ניתן לשמוע את ערוץ שובה ישראל בטלפון 02-3743001 (לבירורים 02-5715330)**

ותלמודו בידו

אסופת מכתבים כפי שסיפר רבינו על עצמו

בין בתרי ספריו

מי שהולך לסדר חופה וקידושין צריך אחריות גדולה מאד... וצריך לדאוג שיהיו העדים של החופה והקידושין כשרים במאתי האחוזים... וכמה פעמים סידרתי חופה וקידושין ובקושי רב מצאתי עד אחד כשר, ונעשיתי גם אני עד ויחד העדנו בקידושין ובכתובה, בבחינת: אני והוא הושיעה נא... ולפעמים אני הייתי מגיע לסדר חופה וקידושין ואני רואה שם שכולם הם בבחינת: חמדן ואשבן ויתרן וכו'.... אין בהם עד אחד כמו בן אדם. (שמענו מפי קודשו)

הן אמנם רבים רואים בהקמת המדינה "אתחלתא דגאולה", מ"מ הואיל ועדיין רב הדרך לפנינו להגיע אל המנוחה ואל הנחלה, הן מבחינה מדינית וצבאית והן מבחינה מוסרית ורוחנית... ואף כאן הרי מנהיגי צבאות ערב, למרות התבוסות והמפלול שנחלו, עודם מאיימים השכם והערב לצאת למלחמה נגדנו, ומנפנפים בחרבותיהם ובקשתותיהם, חרבים תבוא בלבם וקשתותם תשברנה, אני שלום וכי אדבר המה למלחמה.

וכמה מדינות נאורות שהיו נחשבות כידידותיות לישראל, פנו עורף ולא פנים במלחמות שעברו עלינו, מלחמת הקוממיות, מבצע קדש, מלחמת ששת הימים, מלחמת ההתשה, והאחרון הכביד מלחמת יום הכפורים, לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רוגז.

ועודנו תכלינה עינינו אל ישועת ישראל האמתית ע"י צור ישראל וגואלו השם נפשינו בחיים ולא נתן למוט רגלינו, לולא ה' שהיה לנו אזי חיים בלעונו. ומבחינה רוחנית, אשר ירוד אלף מעלות אחרונות, ועדים אנו להתדרדרות מוסרית מדהימה, המתירנות גוברת וההתפרקות משתוללת בראש כל חוצות, חוסר צניעות, בגדי פריצות, וסרטי קולנוע מבישים, חילולי שבת בפרהסיא, פתיחת איטליזי טריפה בממדים מבהילים, ועוד כהנה וכהנה, ועל הכל שמאות אלפי ישראל, מתחנכים במוסדות חינוך לא דתיים, ולומדים שם להתנכר לכל קדשי ישראל, ולפנות עורף לצור מחצבתם, ולהיות ככל הגויים בית ישראל, עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בורות בורות נשברים אשר לא יכילו המים ונתקיימה נבואת ישעיהו: ירהבו הנער בוקן והנקלה בנכבד, וכדרשת חז"ל בחגיגה (יד.) ובעקבות משיחא חוצפא ישגא, ועמא דארעא אזלא ומדלדלא, נערים פני זקנים ילבינו וכו' (סוטה מט:) הליזה צפינו וקוינו במשך כאלפיים שנות גלותינו, והרי כ' הרמב"ם (בפ"ט מה' תשובה ה"ב): "לא נתאו ישראל לימות המשיח אלא כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצות כראוי, ובמי המשיח תרבה האמונה והדעה והחכמה והאמת, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם".

ומסיבות אלה הרבה משלומי אמוני ישראל אשר רואים שעדיין שכינתא בגלותא, נוהגים שלא לומר הלל בכלל ביום העצמאות, וטעמם ונימוקם עמם לרוב יגונם וצערם על מצבינו הרוחני אשר אנו נתונים בו כיום ואין לזה כל דמיון לנס חנוכה שכל העם הכירו וידעו בהשגחת השי"ת עליהם, וכולם היו עובדי ה' באמת ובתמים (יביע אומר ח"ו אוה"ח סי' מ"ה)

סיפור השבוע

סיפר רבי ראובן שרבאני זצ"ל – מראשי ישיבת יקירי ירושלים כידוע בישיבת פורת יוסף היה מנהיג שפעם בשנה ביום ט"ו בשבט מקיימים כל בני הישיבה תענית דיבור במשך כל היום ומסיימים את ספר התהילים ג' פעמים.

ומשום מעשה שהיה: בראשית ימיה של הישיבה בעיר העתיקה ביום ט"ו שבט תרפ"ה הסתלק לבית עולמו בפתאומיות ראש הישיבה הראשון רבי שלמה לניאדו זצ"ל, וסיפר לי רבי יהודה צדקה שהיה בהלוייה של הרב, ובדרך לקבורה עמד ליד רבי יצחק שרבאני שהיה מחכמי הישיבה ור' יצחק התיישב לנוח מעט על אבן בהר הזיתים, ופתאום ספק ידיו בצער, ואמר: מי יודע מה יהיה בשנה הבאה בישיבה,

ואכן בשנה הבאה בתאריך ט"ז שבט תרפ"ו, נלב"ע ר' יצחק שרבאני. והוסיף לי חכם צדקה ואמר, שבמשך השנה הבאה היה פחד גדול בין החכמים שמא יגיע זמנו של מישוה להסתלק מן העולם, ואכן במשך הזמן נפטר אחד מחכמי הישיבה – ר' אברהם הכהן זצ"ל ובתאריך ט"ז שבט תרפ"ז נפטר רבי ניסים נחום שהיה מעמודי התווך של הישיבה ואחד הגבאים. וביום שנפטר רבי ניסים נחום, הזדרז רבי אהרון רפול להניח בידו של המנוח מכתב, ובו כתב לבקש מהצדיקים שם שיתפללו על הישיבה לבטל את רוע הגזירה.

והנה במשך ימי השבעה נגלה בחלום רבי ניסים נחום לידידי ורעו, רבי מנשה ענתבי מהעיר צפת, ואמר לו למסור לחכמי הישיבה שמסר את דבר המכתב לפני ג' צדיקים בעולם העליון, והם: רבי חיים ויטאל, ור' חיים מוסאפיא (מח"ס חיים וחסד), ורבינו החיד"א, ואכן התבטלה הגזירה,

ודודי רבי שלמה שרבאני היה אומר שחכמי הישיבה תלו את הגזירה מחמת דקדוק הדין בחוט השערה על חסרון בהתנהגות בקדושה, שהרי הישיבה היתה מול מקום המקדש. ומחמת כן היה ראוי להיות שם בדרכי קדושה מופלאים ביותר, וגם הוסיף ואמר: שדורשי רשימות בישיבה נתנו סימן לדבר:

ונרמז שמם בראשי תיבות

אנשי אמונה אבדו – אנשי הוא ראשי תיבות: ר' אברהם הכהן, ר' ניסים נחום, ר' שלמה לניאדו, ר' יצחק שרבאני.

ומחמת כן החליטו חכמי הישיבה במשך השנים לקבוע יום מקודש לימים אלו ט"ו או ט"ז שבט לקיים בו תענית דיבור משך כל היום ולקרוא את ספר התהילים ג' פעמים רצופות ללא הפסקה. ואין לתאר את גודל החיזוק והרגשת הקדושה שהיה בזה לכל מי שזכה לבוא אז בשערי הישיבה הקדושה לטעום מנעמיה בקדושה ובטהרה.

(מתוך הספר "דרש בחכמה"

פרק ה')

גימטריה בפרשה

(מרבי יעקב ישראל קנייבסקי)

ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא (כב. ז.) פירש"י מן הקדשים היינו תרומה.

"מן הקדשים כי לחמו" בגימ' "זו תרומה"

וכל זר לא יאכל בו (כב. יג.) פירש"י להוציא את האוּן.

"זר" בגימ' "יצא אוּן".

אלה מועדי ה' מקראי קדש (כג. ד.) - פירש"י שמדובר בקידוש החודש.

"מקראי קדש" בגימ' - "זהו קידוש החדש"

בכל משבתיכם (כג. יד.) פירש"י שהחדש נוהג בחוצה לארץ.

"משבתיכם" בגימ' "החדש נוהג בחוצה לארץ"